

Foaie săptămânală, intocmită de preotul IOSIF TRIFA.

Abonamentul: pe un an 120 Lei.

Red. și Administrația: Sibiu, Str. Turnului 33.

Un număr 3 Lei.

Casa clădită pe stâncă.

Pe omul care aude și trăește cuvântul lui Dumnezeu, Mântuitorul l'a asemănat cu casa clădită pe stâncă. „Să ai venit ploile, au suflat vânturile și au bătut în casa aceia, dar ea nu s'a prăbușit, căci era zidită pe stâncă”. S'a prăbușit însă casa care era clădită pe nisip, adecă cel care aude dar nu trăește, cuvântul lui Dumnezeu. (Matel 7, 24–28).

Fie care om, este o „casă” în furtună. Căci furtuna de care spune Mântuitorul o avem statorică în viața noastră.

E furtuna îneercărilor, neacuzărilor, ispărilor. Iar omul, în această furtună, e o „casă” ce se finează, sau cade; ce rezistă, sau se prăbușește, aşa după cum e clădită pe stâncă, sau pe nisip.

Ferică de cel cu casa clădită pe stâncă, iar stâncă aceasta este Hristos, este stâncă Golgotei.

In 10 locuri spune Psalmirea, că Domnul este o „stâncă” tare, o „stâncă” de scăpare pentru toți copii Lui. „Doamne! Tu ești stâncă mea” (Ps. 18, 3). „El este stâncă mea, Ajutorul meu și Turnul meu

de scăpare” (Ps. 62, 6). „Trăiască Domnul și binecuvântată să fie Stâncă mea” (Ps. 18, 4).

Ferică de cel ce își are clădită casa pe „Stâncă” aceasta. Un astfel de suflet nu se teme de nici o furtună. Vin furtuni și vin îspite, dar casa lui stă neclintită, sus pe stâncă.

Eu mă gândesc aici și la multă sbuciulata mea viață. Câte „furtuni” au dat și peste mine. In ce

„furtună” stau și acum! O! m'as fi prăbușit de mult, dacă „căsuța” mea cea slabă n'ar sta pe „Stâncă”.

Mal zilele trecute am aflat un lucru interesant. Casa în care locuiesc se află pe o stradă aşa numită „Stâncă păcat” (pe nemțele îl zice Friedenfelsgasse). Această întâmplare — care grăește și ea — mi-a adus aminte de „stâncile” lui David. Mi-a adus aminte de „Stâncă” scăparții mele. Locuiesc și

sufletește, pe „Stâncă păcat” — căci altcum m'as fi prăbușit de mult în această aspiră „furtună”. Căsuță mea cea slabă se află sus pe „Stâncă Păcat”, de aceea ea rezistă.

Singur Domnul Dumnezeu știe „furtunile” prin cari am trecut și trez. De multe ori închid ochii să nu văd furia valurilor. Dar cuvântul lui Dumnezeu mă măngâie îndată, arătându-mi „Stâncile” și „Turnurile” lui David. Si mă rog cu David: „Tu Doamne este „Stâncă” mea (ps. 31, 3). „Ajutorul meu și Turnul meu de scăpare” (Ps. 62, 6). „Domnul este Turnul meu de scăpare, Dumnezeul meu este Stâncă mea de adăpost (Ps. 94, 22). „Râurile vuesc Doamne, râurile vuesc tare, râurile se umflă cu putere. Dar mai puternic decât vueltul apelor mari și mai puternic decât vueltul valurilor năprasnice” este Tu, Doamne, scăparea mea și mantuirea mea (Ps. 93, 3—4).

In numărul viitor, ceva despre „casa” Oastei și „furtuna” ce-a dat peste ea.

In fața unei probleme — Examenul ostășiei.

„Să te lupji luptă cea bună și să păstrezi credința și un cuget curat. (1 Tim. 1, 18, 19).

Una din durerile noastre, ca luptători ai Bisericii, dureri care stau ca o rană mereu deschisă, este fără îndoială pătimirea ce ne vine din partea unor slujitori ai Domnului. In foile noastre au răsbătut căteodată slave ecouri din această sfâșietoare durere. Dacă s'ar fi dat în vîileag „fapte” de păstorii fără înimă, fapte sever controlate, am fi ajuns, o mărturisesc cu strângere de înimă, să ne umplem sufletul cu simțăminte de ură și de scărba.

Ci, asemenea fapte au fost acopte, potrivit cuvântului care spune: „dragostea nu se mână, dragostea găsește desvinuire pentru orice, dragostea suferă totul”, și ne-am rugat Domnului să ne reacrescă de valul de scărba care ne dădea asalt.

Stănd și zidindu-ne tot mai temnic în Biserică, ajungând să iubim Casa Domnului cu toată inima noastră, să ne sprinjim în totul pe stâlp și temelia Adevarului” (1 Tim, 3, 15), am ajuns, firește, în

măsura înaintării duhovnicești, să vedem în preot numai harul lui Dumnezeu. Ca atare să ne purtăm cu „ispravnicul tainelor” (1 Cor. 4, 1) ca și când „omul” din el nu ar exista pentru noi ci numai „darul” care coboară de la „Părintele Luminișilor”, prin el. In *În domn este vorba de biruință asupra noastră înzine*.

la că, bunăoară, într-un sat preotul vrăjmășește mișcarea „Oastei” și pe părtășii ei. Astă nu-i încă nimic! Se cunosc mili de cazuri. La Biserica respectivă, „ostașii”, cu toate că sunt „ciumați”, sunt nelipsiți de la Sfânta Liturghie. Și asta, e ceva! Dar încă nu-i nimic pentru a dovedi ostășia cea „de vreme rea”. Într-o Duminică, din chiar primăvara asta, fratele nostru D., sta în genunchi cerând „mare și bogată milă” în fața icoanei Maicii Domnului. Preotul, văzându-l în rugăciune, în loc să se bucure, îi dete un picior sădrăvă și-i zise, în plină biserică: „scoal-deaci, vacă”.

Bănuesc că orice „creștin” care

s'ar fi găsit în locul fratelui nostru, ar fi părăsit locașul, plin de mânie și dacă, poate, n'ar fi tulburat slujba, apoi s'ar fi lăsat de închirare. E în adevară prea dureros asemenea fapt. Dar fratele D., ostaș dospit în frământătură evanghelică, a continuat să se roage, cu lacrimile în ochi, să-i dea Domnul putere să „rabde până la sfârșit” nedreptatea. N'a răspuns nimic preotului, fiindcă iubea „ispravnicia” ce i s'a incredințat. Iar la sfârșitul rugăciunii a mulțumit Domnului că a fost învrednicit să sufere pentru El. Și a continuat a veni regulat în Casa Lui Dumnezeu.

Iată adevarata pregătire de „oastă”. Iată modelul spre care îndreptăm, noi, ochii ostășilor în ce privește raporturile lor cu „preoții neînțelegători” ai acestui val de învioră duhovniciească.

Am dat această pildă, din multele pe care le cunoaștem, nu pentru a micșora pe un slujitor al Domnului — departe de noi va fi gândul

acesta vre'odată, căci dimpotrivă noi ne ostenuim în toate plejurile și a ridică inconștiința celor ce s'au smintit din pricina omenescului lor — ci pentru a arăta ostășilor o normă cuviincioasă, creștinească, ostășească spre a-și iubi păstorii — ori cum ar fi ei — și a se ruga pentru ei. Poruncă dela marele dascăl ecumenic al Bisericii avem:

„Precum preoții sunt îndatorați a se ruga pentru credinciosi, așadar credincioșii trebuie să se roage pentru preoții lor”. Eu cred că acolo unde nu avem încă „preoții” cari ne trebuie — de vină nu sunt ei: ci noi: N'am știut să întrebuițăm toată „armătura lui Dumnezeu” ca să ni-i așezăm în fruntea luptelor Domnului.

Așa dar, frați ostăși, dați dovada ostășiei voastre și în această privință și veți vedea cum răsplătește Domnul „îndelunga voastră răbdare” și cuviința voastră, pentru „mai marii voștri”.

I. Gr. Oprisan.

Mărturisiri și rapoarte dela fronturile Oastei.

Din Grivița—Ialomița.

Cucerinice părinte Trifa! Pe frontul nostru din județ și împrejurimi Isus Biruitorul învinge mereu. Oastea merge înainte pe urmele Lui ascuțind glasul gornistului din turn.

La adunările din Vlad Tepeș și Caragele ne-am întârit mult. Domnul ne trimite măngăeri și bucurii.

La Vlad-Tepeș, păr. Sacerdoțeanu ne-a îndemnat cu dragoste la lupta cea bună.

La Caragele păr. Manole Caban ne-a vorbit de aliațul evangheliei îndemnându-ne să înoinim în viață noastră frântământul cea nouă, dospirea cea nouă, aliațul cel nou și viața cea nouă.

Un orb, de ochii cei trupești, dar luminat în cele duhovnicești, anume I. Tăñescu, a venit pe jos până la adunare 28 km. Și numai cu o fetiță, de 11 ani, de mână... Fețele tuturor erau brâzdate de lacrimi când a vorbit el.

Fratele Preda Lavrinte, ne-a întârit mult cu vesteia că păr. Iosif se găsește mai bine.

Am petrecut în Domnul, zidindu-ne sufletește la toate adunările noastre.

Pentru toate lăudăm și prea mărim pe Domnul.

Sălăvit să fie numele Lui.

Const. N. Iordache, ostaș al lui Isus Biruitorul.

Din Lăloala—Bacău.

Prea cucerinice și iubite păr. Iosif! Duminică, în 19 Maiu 1935, a avut loc nunta ostașească a fr. David—Bălăuță Ion cu sora Natalia Apreotesei din Valea-Arinilor, jud. Bacău, care s'a anunțat la foae pentru 12 Maiu a.c. Cununia s'a oficiat după sfânta Liturghie la Biserica din Lăloala de către păr. pensionar Gh. Hanganu, într-o atmosferă frumoasă și înălțătoare.

Au asistat, ca nași, părintele paroh Gh. Bogoride cu doamna preoteasă. Au fost de față toți credincioșii aflați în sf. locaș, între care mulți frați ostași și surori din satale: Lăloala, Leorda, Valea-Arinilor, Präjești, Stănești, Măgirești, Căpâneni, Preluci, Agăș, Asău, Clobănaș, Găiceana—Tecuci, Lunca—Moinești, Holt, Săucești, Scorteni, Scorteni, etc.

La masa dragostei servită chiar în curtea sf. bisericii s'a cântat și mărit pe Domnul, luând parte și locuitorii din sat. După ridicarea mesel, am sălăvit pe Domnul până seara la 8, cu cântări și vorbiri duhovnicești.

Sălăvit să fie Domnul!

„Biciclistul“ Oastei.

Fr. Trandafir Muntean din Lugoj, a plecat prin țară cu bicicleta. A trecut prin Sibiu și se duce la București.

Fratele Trandafir Muntean, din Lugoj e cunoscut de toți ca un neostenit *biciclist al Oastei*. El nu stă de pe drumuri. Pe bicicletă și-a pus un steagulet cu chipul Domnului și pleacă cu ea în toate pările. E unul din „nebunii“ Oastei Domnului, ca *Sârghe, Ifîmîe, Grădinaru, Mîclăuș, Găbrihel* și alții.

Acum a plecat dealungul țării până la București. Duminica trecută (26 Mai) a sosit în Sibiu. A făcut până aci 240 kilometri. A

trecut prin 4 țări: jandarmi, poliție, primari, și huiduielile lumii. Și nu se simte de loc obosit. Abia astăptă să-și încarce ranita cu hrana duhovnicească din „hambarul“ cel mare din str. Turnului 33, că să plece mai departe s'o ducă celor setoși și flămândi. Înlâinirea cu părintele Iosif l-a bucurat mult.

Delă Sibiu o ia către Făgăraș—Brașov—Sinaia—Valea Prahovei—București. Frații din satele de pe șoseaua principală să-l aștepte. El va cerceta.

Domnul să-l întârească și să-l aibă în paza Sa.

N. V.

De pe drumul întunecului din țara păcatului...

Cucerinice părinte Trifa!

Văzându-și suferința, văzându-și răbdarea, suflete scumpe, treçând prin atât de greutăți și multe nezcăzuiri, vedem cu nespusă bucurie, că de la Inceput, Duhul care a susținut peste sf. Ta a rămas acelaș. Și toți lupătorii cei adeverăți, călăuți prin aceste încercări, s-au declarat cu însuflețire, pentru Oastea cea vie a Bisericii și pentru Isus Biruitorul.

Iubite Părinte cu lacrimi scriu. Ca pe unul ce ne-a legat rânele, nu te potem uită, căci ne-ai strâns de pe drumurile întunecului și din țara păcatului, și ne-ai îndrepărat pașii pe căile luminii. Sf. ta este pentru noi, cel mai mare binefăcător căci ne-ai deschis ochii cei plini de solzi păcatului.

Sarea, ce din munți o ei, sunteți voi aleși mei. Dacă sarea s'a strică nu-i bună de-a mai săra. Este bună de aruncat, și în picioare de călcăt.

Noi ostașii Domnului respectăm

întru totul lerhia Bisericească și canoaanele ei. Însă noi știm că Domnul s'a ales un om pe care îl iubește și prin greilele încercări care au venit asupra lui, a rămas neclătinat, că Domnul știe să îsbăvească de încercări, pe oameni Lui aleși. El este Bun, El este un loc de scăpare, în ziua necazului și cunoaște pe cei ce se încredință în El. La aceste necazuri au fost rânduți toți care se încredință în El »că vi s'a dat harul nu numai să credeți dar să și pătimiți pentru El«. De aceia cucerinice părinte scump, cel ce ai sunat mereu din trâmbița Sf. Evangheliei și la glasul sf. Tale ne-am strâns, ne-ai chemat la credință, la iubire nefăținărică, și la o viață trăită după porunca Sf. Evangheliei. Noi vom merge înainte cu Isus Biruitorul, până la capăt.

Sălăvit și binecuvântat să fie Domnul.

Alecu Tecucianu, ostaș
Maiul-Alb—Tecuci.

Din Bujoru—Vlașca.

Cucerinice părinte Trifa! Adunările noastre continuă Domnul ne întărește cu dar de sus.

În cursul lunii Aprilie, am fost la cercul pastoral din com. Petroșani—Vlașca. După masă am luat parte la adunarea fraților.

A grăit părintele Fl. Landă, care a și împărțit cărți și foi de-a Oastei. Ne-am întărit mult.

Noi ostașii Domnului din pările noastre, stăm de veghe. Ascultăm de glasul goaruei, vom merge cu Isus Biruitorul și cu biserică Sa.

Sălăvit să fie Domnul!

Nichifor M. Popescu, Bujoru—Vlașca.

Din Buzău.

Prea cucerinice părinte Trifa! Pe ziua de 21 Maiu am fost la adunarea fraților ostași din Caragele—Buzău. Ne-au întăripățiat frații, cari s'au bucurat mult văzându-ne uniți în Isus Biruitorul.

Am asistat la sf. Liturghie slujită de păr. Caban, un om mic de statură, dar mare la suflet. Ne-a întărit mult prin predica sa despre viața sfintilor.

Am luat masa la frații din acea comună, iar după amiază ne-am adunat cu toții. Ne-a vorbit iar păr. Caban. Sălăvit să fie Domnul!

Irina Atanasiu, ostașă, Buzău.

„Noi suntem voluntari“.

Prea cucerinice părinte Trifa! După cum vedem a ieșit dreptate cără suferințele sfintiei voastre. Domnul să vă întărească.

Am primit dela Oradea un plic cu *statute* și invitat la *Congres* — dar le-am făcut o scrisoare că noi suntem voluntari nu oficiali. Și am scris la Mitropolie să nu vă mai critice pe sf. voastră și pe noi că am ieșit din Biserică. Cum a zis protopopul Stoica în *Universul* dela 9 Mai și profesorul Popa dela Oradea, să vă scoată din oamenii normali. Dar nu le va ajuta Dumnezeu. Mare orbire!

Apoi să știți că mare bucurie ne-a adus foaia când am văzut că ne-a scris fr. Samson, fr. Corodeanu și fr. I. Gr. Oprîșan. Am avut mari măngăeri. Nu suntem vrednițici să mulțumim Domnului pentru toate. Acum rare suntem mănuși despre părintele Vasile dela București că il știm bolnav.

Ana D. Muntean, ostașă, Călărași.

Din Poiana—Sibiului.

Prea cucerinice părinte Trifa. Cu ajutorul Domnului nostru Isus Hristos suntem prezenți la datorie. Oastea din Poiana—Sibiului, merge înainte spre patria cerească. În Dumineci și sărbători avem adunări frumoase. Părintele Cluchendea, fr. Vraciu, fr. Oh. Serb teolog și fr. Simion Bogdan din Rod, ne predică cuvântul Domnului și îi întăresc sufletele. Dumineca trecută (26 Mai) au fost și dela Cărpiniș 4 frați.

Domnul să Vă întărească, părinte, că ne-a ajutat să cunoaștem pe Domnul.

Sălăvit să fie Domnul!

Dumitru Simion, Dochie Simion, Ană Bâja, ostași ai Domnului.

Din Vlișoara—Teleorman.

Iubite părinte Trifa! Sunt 6 ani de când mă hrănesc din scrisul sfintiei voastre și dă slavă Domnului că am scăpat de multe patimi, mai ales de *beție* care mă ținea până târziu noaptea, înjurând și dând cu punini în masă. Prin sfânta voastră am cunoscut pe Domnul. Vă asigur că frații cari cunosc pe Domnul sunt alături de sfintia voastră.

Mare este însă nevrednicia oamenilor, căci bătând grindina o parte din viile noastre, mulți înjurau pe aceia care au lucrat a 3-a Sâmbătă după Paști, căci nu e bine. Eu le-am spus că grindina a venit pentru păcatele noastre.

Sălăvit să fie Domnul!

Ostaș Stefan C. Opina.

Din Rădăuți—Bucovina.

Cucerinice părinte Trifa! Oastea Domnului din Rădăuți înaintează mereu. Adunările sunt cercate de mulți frați. Ne zidesc sufletele frații: Leon Andronic, Ion Diacon și Vasile Rotari.

Mai la fiecare adunare Domnul ne trimite căte un frate înscriindu-se în Oaste. S'au mai înscris următori: Const. Simonovici cu soția Ecaterina, Paraschiva Velnicer, Ecaterina Vasilevici, Ileana Rusu, Maria Zoiță, Dominica Zoiță, Ileana Zoiță, Maria Mateș, Aspasia Vilnicer, Valeria Zoiță, Maria Busuioacă și Aspasia Olenici.

Sălăvit să fie Domnul!

Nicon Botezat, ostaș, Rădăuți.

Frumoasa biruință din Stoborăști—Teleorman.

Două suflete întoarse dela baptiști prin Oaste.

Prea cucerinice păr. Trifa.

Din mila lui Dumnezeu și a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. Încă ne ținem și noi tari lipsiți de dragostea Lui »Isus Biruitorul«. Totodată strigăm și noi prezenți, la datorie.

Cucerinice părinte cu ocazia sf. sărbători, am ținut și noi o măreță adunare pe ziua de 29 Aprilie a.c. la care a luat parte, toții frații din împrejurimi. Luni de dimineață, ne-am întărit toții, în sf. locaș de rugăciune, (în biserică) unde ne-am hrănit sufletește, ascultând la sf. slujbă oficiată de prea iubitul nostru păr. Marin Gh. Rădulescu.

După terminare, am împărțit toții frații pentru masă, iar la ora două după masă, am deschis adunarea, în localul școalăi primărie, unde cu toții, ne-am hrănit, sufle-

tește din cuvintele pline de farmec ale părintelui nostru.

După aceea mai mulți frați din com. Crâmpoiajud. Olt, Stoborăști și Tufeni—Teleorman, în număr de 12, au depus scumpul și întăritorul legământ, pentru a fi cu adevărat membri ai frației noastre scumpe.

Tot odată vă aducem la cunoștință, și frumoasele noastre biruinți, ce le avem prin »Isus Biruitorul«... Două surori, se retrag din secta Baptistă, plângând, plânsul fiului celui rătăcit. De altfel Părinte, aveți convingerea fermă, că precum la începutul prigoanelor am fost lângă sf. voastră, strigăm și acum cu toții la luptă, strigăt iubiti, înainte cu Isus Biruitorul. Pentru încheiere zic: Sălăvit să fie Domnul.

Ilie R. C. Barbu și Costică R. C. Barbu, ostași ai Domnului, Stoborăști—Teleorman.

Inima ni-s'a schimbă.

*Drag părinte de departe
M'am gândit cu-al meu frate
Să-ți vestim o bucurie
Că și Oastea noastră-l vie.*

*Dela primele gazete
De prin douăzeci și sapte
Când în casă mi-ai intrat
Inima mi-s'a schimbă.*

*Dar avem de suferit.
Căci pe Isus l-am primit
Și răsboi am declarat
Către cel întunecat.*

*Fie luptă până sângere
Cu Isus noi vom învinge
Cu Isus Mântuitorul
Cu Isus Biruitorul.*

Filip Turcanu, ostaș,
Pârjota—Bălăi

Sfintire de steag.

Oastea Domnului de pe Valea Almașului, din comunele Hida, Baica, Rachiș, Chendrea, Bălan, Oălpăia, Jacu, Unguraș, etc. jud. Sălaj, va avea o frumoasă adunare cu sfintire de steag în comuna Rachiș, în ziua de 10 Iunie, (adecă Luni după Rusali).

Răgăm pe toți frații atât cei din deșertare cât și cei din apropiere; atât cei pe cari îi cunoaștem cât și cei pe cari nu-i cunoaștem, a lăsa parte la bucuria noastră. Rugăm de-asemenea pe frații cu foi și cărți să vină între noi.

De partea Marii ne vom îngrijii noi. Veniți frați, veniți surori. Sălăvit să fie Domnul!

Sora Veronica Moldovan,
ostașă.

Moartea episcopului

Sâmbătă, 25 Mai, episcopul Aradului *Grigorie Comşa*, a început din viață. Se îmbolnăvise cu câteva săptămâni mai înainte de o boală care de obicei se vindecă ușor. Un ziar scrie că de boala de care a murit P. S. S. Grigorie mor de abia 1 dintr-o mie. Și doar episcopul Grigore avea numai 46 de ani și era foarte voinic și sănătos. Însă boala a luat o întorsură aşa de rea că nici doctorii cei mai mari n'au avut ce-i mai face.

»Cu adevărat desfășuri sunt toate și viața aceasta e umbră și vis«.

Episcopul Grigorie al Aradului a fost ales episcop acum 10 ani. În acești 10 ani P. S. S. s'a dovedit un neostenit lucrător și apărător al Bisericii noastre ortodoxe. Mai ales împotriva sectelor P. S. Sa a dus o luptă aprigă. A scris zeci de cărți pentru descoperirea și combaterea sectelor de tot felul.

Iată câteva date din activitatea episcopului Grigorie al Aradului. În

Grigore al Aradului.

10 ani de pastorire a tipărit 100 de cărți și cărticele religioase. A înființat 43 de parohii noi. S'a zidit 41 biserici și 11 paracлиse. S'a reparat în timpul său 179 de biserici. A făcut cercetări canonice în 379 comune.

S'a organizat 171 coruri bisericesti și 117 case culturale. Și multe alte lucruri bune a făcut el și s'a înfăptuit în timpul pastoriei sale de 10 ani. Așa că cu drept cuvânt i-să zis »episcopul misionare«.

Ultimile cuvinte ale P. S. Grigorie al Aradului au fost acestea: „În curând vor veni minuni cari vor ulmi lumea“.

Priu el Biserica noastră pierde un mare păstor și luptător, iar neamul un bun patriot.

P. S. Sa va fi înmormântat la mănăstirea Hodoș-Bodrog (lângă Arad) unde sunt îngropăți toși episcopii Aradului.

Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii Săi.

N. V.

Impăratul nostru, Isus.

Când ești cu noi, Tu, Impărat De cine ne vom teme oare Cuvântul Tău stăpân pe toate... Când ești cu noi, Tu, Impărat Nil-l sufletul în sărbătoare...

Când ești cu noi de bucurie
Noi prin furtuni, păsim, naște;
Tu ești lumina în pustie
Isuse raiu și apă vie
Cu Tine mergem înainte.

Const. Goran.

O zi de mari bucurii, la Oastea din Sibiu...

Copilașii dragostei — zeci de Km. pe jos prin ploale și noroi. — O adunare plină de foc...

Duminecă 19 Maiu.

Ce zi de sfinte bucurii... ziuă întreagă ne bucurasem la adunarea Oastei din Sibiu. Seară... o bucurie neașteptată: Frații dela Săsciori ne-au cerșetat. Au venit în noi. Cu surpriză binecuvântată!...

Uite pe fr. Ilie, sora Ioana, fr. Capătă dela Săsciori, Fr. Mihai și fr. Nicolae dela Cugir și fr. Greavu dela Sighișoara. Ziuă întreagă veniseră pe jos. Nici ploaia; nici drumurile destufădate, nici cei 60 de Km. de drum greu nu putuseră opri pașii lor. Nu-i putuseră înțocmai din drumul pe care îl îndemna dragostea lor sfântă pentru »Slăbănoșul« din școală suferinții și pentru impreună lucrătorii lui.

Alți copii ai dragostei.

Luni dimineață. Mă îndrepțe spre libăria Oastei. Sala întreagă cântă. Am rămas fermecat. Și sună așa de dulce căntără...

...iar El plângerea de mila lor

Blându păstor, blându păstor...

Și cântecul lor era așa de dulce și ei îl cântau așa de duios...

Intru. O altă surpriză; alți copii ai dragostei. Iată pe frații dela Sebeș fr. Ionel, fr. Ioan sora Sofia. Dela Lancerănum surorii dragi Maria și Ana. Sora Ana dela Pianul de jos și fr. Gabrihei dela Năsăud. Porneșeră și ei, din dimineața zilei celeilalte, înfruntând atâtă predici trecând prin atâtă greutăți dar dragostea... dragostea lor sfântă care îl îndemna mereu, a biruit totul.

La patul fr. Marini.

Soare cald... zi senină... ne îndrepătam spre școală suferinții, spre spital. Acolo Domnul a chemat din nou încă pe unul dintre noi. Fr. Marini, dragul nostru vorvară, de bucurii și de dureri, de furtuni și de vremuri bune, de lupă și de suferință, a căzut din nou pe front. Domnul l'a chemat din nou la școală cea tainică prin care au trecut toți cei pe cari și-ales El...

Bucurii și bucurii.

Seară dulce de Maiu. E atâtă senină și pe cer și în suflete...

Și s'au dus...

Și... ne-am despărțit iară... și frații s'au dus... S'au dus, ducând în suflet, o parte din dragostea sfântă, care a stăpânit adunarea noastră scumpă și o parte din focul ce a ars în ea, ca să aprindă cu el și pe alții în drumul lor...

Dragi frațiori... voi iubiți copiii ai dragostii... mergeți și Domnul va ocroti pași vostrii și vă va da putere tot înainte. Sacerdul e mult...

Fratele, Traian Dorz,

„Invierile“ Oastei.

„De abia acum am început să eu să văd“.

Prea cucernice părinte Trifa.

De mult cerea și sufletul meu să răspund la chemarea Domnului, dar eu fiind orb și surd n'am răspuns. Abia acum am început să eu să văd, deșteptă fiind de sfântia Voastră, prin cărțile ce atât scriș. De un an te-am cumpărat și de un an mă lupt și eu pe aici, vorbind oamenilor din Sf. Scriptură, din cărțile sfintei voastre și din foaia Isus Biruitorul chemându-i la Biserică. Dar lumea este rea; iar lupta e grea.

Vă rog, iubite părinte a-mă înrolă și pe mine nevrednicul în Oastea Domnului, împreună cu soția mea Anica. Venim și noi în casul al 11-lea, dar Domnul ne așteaptă și ne primește.

Slăvit să fie Domnul!

Ion Fl. Dincă,
com. Carpen-Dolj.

„Vă scriu din închisoare“...

Prea cucernice părinte Trifa!

Mă numesc Ion Focă și am rămas orfan de mamă și de tată dela vîrstă de 2 ani. Vă puteți închipui ce viață poate duce un copil al nimănui. Căci rudele mele erau în alt județ. Și am crescut singur fără povăță și grijă dragostei părintești. Am păcatul mult în multe

feluri. Azi când vă scriu mă aflu în închisoarea Tg. Ocna. Sunt condamnat la 5 ani pentru fals, fură și dezertare. Mai am un an și 4 luni. Imi pare rău că am păcatuit atât. M'am schimbat de când sunt aici. Acum cunosc ce e bine și ce e rău. Am cunoscut foia sfintei voastre și mi plăcut mult.

Cu ajutorul Tatălui al Fiului și al Sf. Duh și prin sprințul cucernicievoastre, pun un început bun și vă rog să mă primiți în »Oastea Domnului«, ca pe un fiu pierdut, care acum urăște păcatul și se reintroduce la Tatăl cereșc.

Ion Focă
închisoarea Tg.-Ocna.

„Când m'am văzut la marginea prăpastiei“...

Cucernice părinte Trifa!

Abea un an a trecut de când Duhul sf. s'a revărsat peste familia mea, și m'am deșteptat din somnul păcatelor. Când m'am văzut la marginea prăpastiei, am pus mâna pe arma sfântă și am început a mă lupta contra lui satan.

Prin glasul trâmbiței sfintei tale m'am întors și eu la calea Domnului. Până voi mai avea zile voioiu luptă din toate puterile pentru Isus Biruitorul. Vă rog a-ne trece și pe noi în rândurile oastei Domnului, pe mine și pe soția mea Vasiliica. Ion Tătaru, com. Nicorești.

Un cuvânt dela adunarea din Oradea.

„Noi suntem cu „Isus Biruitorul“ și cu trâmbițașul Oastei“.

Cucernice părinte Trifa!

În ziua de 19 Mai a. c. am avut fericita ocazie să fiu și eu prezent la adunarea care au fost în Oradea. M'am dus să-mi văd și eu frații și ostașii dulcilei Isus! Și i-am văzut. Erau mulți și erau plini de răvnă și dragoste vie pentru Domnul. Pe fețele lor strălucea bucuria cea desăvârșită ce-o poate da numai Isus Mântuitorul.

Doamne, cătă bucurii ne-ai dat și ne ai făcut nouă! Astăzi Oradea vuieste și se cutremură de pasurile neobositale ale celor ce călătoresc spre Canaanul Tână cel făgăduit! O! Călătoria aceasta spre Tine Isuse ajută-ne s'o plinim cu totii!

Dacă există ceva sfânt și frumos în țara noastră — apoi iată cohortele de ostași a lui »Isus Biruitorul«!

Căci pot să adeveresc acestea, — acum după ce i-am văzut și i-am întrebat pe mulți! Iată răspunsul lor pe care mi-l răspundeau plini de entuziasmul credinții: »Noi suntem cu Isus Biruitorul, — suntem și vom fi de-apură numai cu El. Numai El poate fi biruința noastră! Și toți frații mei susțină cu dorere când le-am amintit despre »Trâmbițașul Domnului« — despre »Slăbănoșul Oastei«. Alii plângneau, arătându-și toată dragostea lor nu-

mai pentru acela care le-a arătat pe Isus cel viu!

Și încă cu legământ — punându-și mâinile — pe cruciulă depe piept ei spuneau categoric: »Noi suntem cu Isus Biruitorul și cu trâmbițașul Oastei!...

Căt despre aceștia care ne-au adunat astăzi la Oradea, o! pentru ei avem doar o mică slăbiciune. Am dorit și-am așteptat său auzim »predicând« și despre »Trâmbițașul Domnului« care este Părintele nostru Isus. O! Isuse! Iarăi, căci ei n'au spus nici măcar un cuvânt despre acest minutul trâmbițaș. L'au lăudat numai pe ei că au făcut multe...

Frații mei! Am mai văzut ceva la Oradea. Am văzut și pe părințele Secaș! Deci, trebuie să vă spun limpede, că acel om am văzut că nu are nimic altceva de judecat. E deajuns.

Poate însă, că prin acestea mărturisiri voi stări mirare, dar aşa este cum am scris. Slăvit să fie Domnul!

Popoviciu Ilie, ostaș,
Pieleu-Bihor.

INVITARE

Frații mei: „unde veți auzi sunetul trâmbiței acolo să vă adunați că Dumnezeul nostru se va lupta pentru noi!“

Din cuvântul fratelui
I. Gr. Oprisan.

Cu dragoste frațiească rugăm pe toți iubii nostri frați cari voesc a lăsa parte la adunarea ce va avea loc în com. noastră Negrilești, jud. Someș.

Adunarea va avea loc *joi 6 Iunie*, ziua înălțării Domnului. Veniți frații mei dragi, veniți vă așteptăm cu drag să ne bucurăm și să dăm slavă Domnului.

Fr. Ioan Mureșan,
Negrilești—Someș.

O carte din Biblie care cuprinde toată mișcarea Oastei.

Voluntariatul. — Legămantul — și școala biblică, din carte lui Neemia.

Spuneam despre carteau lui Neemia, că cuprindă în sine toată lucrarea Oastei Domnului. Să cercetăm, acum, în continuare, acest lucru.

Lucrarea lui Neemia a fost în primul rând, un voluntariat. De bunăvoie, din dragoste pentru zidurile surpăte ale Ierusalimului, a intrat în muncă și luptă Neemia și luptătorii lui. »Le-am zis atunci: — scrie Neemia — veți starea neonorocită în care suntem. Ierusalimul este dărămat și porțile sunt arse de foc. Veniți să zidim iarăși zidurile Ierusalimului și să nu mai fim de ocară... Si ei au zis: »Să ne sculăm și să zidim«. Si s-au întărit în această hotărâre bună (Neemia 2, 7-18).

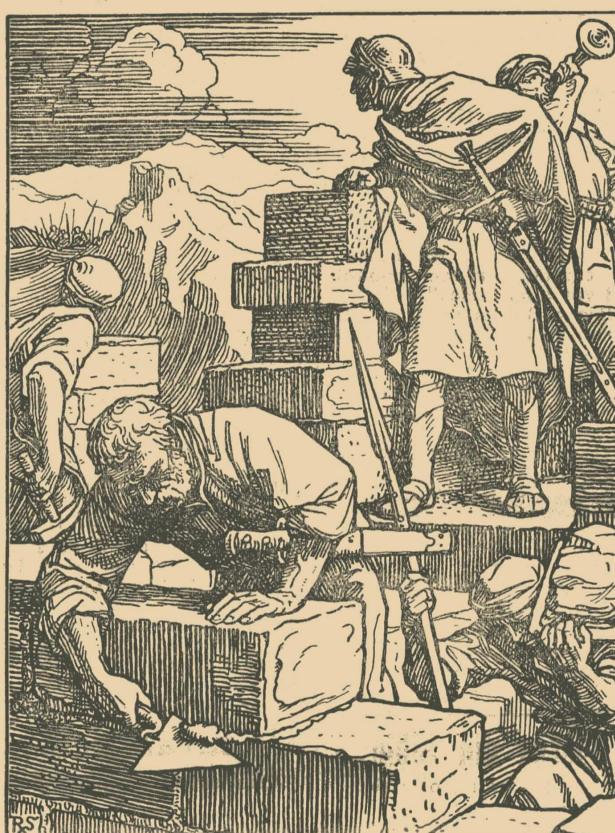
Iată deci, lucrarea lui Neemia, a purces dintr-o hotărâre bună. Dintr-o hotărâre de bunăvoie, dintr-un voluntariat. Acest voluntariat a căștigat biruința. Acest voluntariat a dresat zidurile Ierusalimului.

Tot așa a plecat la drum și Oastea Domnului. A purces la drum dintr-o »hotărâre bună« lăuată contra beților, sudalmelor și altor păcate, în pragul anului 1923. A purces la drum dintr-o chemare către cei cari de bunăvoie vreau să intre la luptă contra păcatelor. La luptă pentru dregerea »zidurilor« ruinate ale »Ierusalimului« nostru și ale »Ierusalimului« ţării noastre.

Cu acest voluntariat am clădit celace am clădit timp de doisprezece ani. Si numai cu acest voluntariat, se va putea sfârși cu bine lucrarea începută. Din clipa când acest voluntariat va fi schimbat și înlocuit — lucrarea cea binecuvântată a Oastei va înceta.

Voluntariatul de Neemia era întărit și prin un legămant. »Pentru toate acestea noi am încheiat un legămant pe care l-am făcut în scris... Iată pe cei ce și-au pus petecea (Neemia 9, 38).

Urmează, apoi, cu numele cei cari au îscălit legămantul, în frunte cu Neemia. Nu sunt mulți. Se afă înșirați la Neemia cap. 10, versetul

1-27. Intre ei sunt preoți (Leviți) și laici. Iu ce stă legămantul lor? »Au făgăduit, cu jurământ, și au jurat să umble în legea lui Dumnezeu... să păzească și să împănească toate poruncile Domnului, Stăpânul nostru, orânduirile și legile Lui (Neemia 10, 29).«

Iată legămantul Oastei, legămantul ostiașiei noastre.

Am făcut și noi un legămant (nu jurământ) »să păzim toate poruncile Domnului«. La picioarele Crucii am făcut legămant să trăim o viață nouă, o viață de luptă și biruință asupra păcatului. În acest legămant l'am făcut o seamă de levîție (preoți) și o seamă de popor (laici) și am îscălit și noi acest legămant prin mărturisirile ce le-am

făcut în scris și cu graful. Am făcut legămant cu Domnul și vrem să trăim și să luptăm în acest legămant până la moarte.

Si mai are voluntariatul lui Neemia două lucruri pe care le are și Oastea Domnului.

Ace și școala biblică (cap. 7 și 8). Poporului și se citea deslușit carteau Legii lui Dumnezeu și se arăta Înțelesul (Neemia 8, 8). »Citeau în fiecare zi din carteau Legii lui Dumnezeu« (Neemia 8, 18). »Si tot poporul plângea când a auzit cuvintele Legii« (Neemia 8, 9). »Si după ce au cîștî în carteau Legii, și au mărturisit păcatele« (Neemia 9, 3). Mai ales Ezra, preotul, le tăcuia cu putere cuvântul lui Dumnezeu.

Prin urmare, iată și școala noastră biblică în carteau lui Neemia. Si noi am aflat »cartea Legilor lui Dumnezeu«, Biblia — și cîtin în fiecare zi în ea. Si am plăns când am auzit și auzim cuvintele ei. Si după ce am aflat cuvintele ei, ne-am mărturisit păcatele și le strigăm de se aude în toată țara. Si ne petrecem mereu în școala aceasta binecuvântată.

La Neemia, cap. 10 vers 32, este și legămantul pentru ziua Domnului și praznicile Domnului. »Voluntarii au făcut legămant că în ziua Domnului și în sărbători, »nici ei nici servitorii lor nu vor lucra nimic.«

Iată aici și legămantul pe care l'am făcut și noi ostiașii Domnului de a cîștî ziua Domnului și praznicile Domnului, aşa cum se cunosc, rupând-o cu batjocorile cu care sunt batjocorite azi praznicile Domnului.

La Neemia cap. 10, vers 32-39 este și grija pentru Casa Domnului — pe care a șișdere și noi ostiașii Domnului o avem și o practicăm.

Pe lângă aceste, vom arăta, într-un număr viitor și rosturile naționale ale mișcării lui Neemia — și ale mișcării Oastei Domnului.

(Va urma).

De pe fronturile Bucovinei.

14 Oști strigă „Prezent la dator e“ — Toți suntem cu „Isus Birutorul“.

Prea cucernice părinte Trifa!

Venim și noi măcar în al 11-leas și vă rugăm să ne ertă înțărzierea noastră. Comunale următoare răspund: *Prezent la datorie. Orașul Rădăuți cu Horodnicele, Vlăcovile, Bilca, Frătușul Noi, Bainet, Băhrinești, Badeuți, Volovăț, Suciuvița, Marginea, Vlășcani și Storojinești oraș cu Patrușu pe Siret etc.* Toți suntem cu Isus Birutorul.

Cu lacrimi amare am plâns toți frații, ne-am rugat și am dat Domnului mai multe zile de post și rugăciuni pentru sf. voastră. Ziua de 15 Martie, a fost o zi sfântă închinate cu totul Domnului, și, voastră și restabilirei dragostei dintăi. Adunarile se fac cu mare insuflătere, Domnul mi-a ajutat și am cercetat pe fr. din Rădăuți, Frătușul Noi, Bainet, Volovăț și Storojinești înțărindu-ne în Cuvântul Domnului. Pleava ce a fost printre grâu și lăsat-o vântul și a rămas grâul cel Bun.

Strigăm acum iubite părinte Iosife, sus și tare că noi prin sf. voastră n-am părăsit Biserica ci mai

mult ne-am apropiat de ea prin mărturisire și împărtășire de 3-4 ori pe an. În celor ce vă săpat groapa le amintim din cartea Esteriei despre Mardoheu și Haman. Să ia aminte, și să nu se pomenească că se luptă împotriva lui Dumnezeu (F. Ap. 5, 39).

Noi, turma sf. voastră vă cunoaștem glasul, noi nu putem urma celor ce nu le cunoaștem glasul, noi vă vom urma până la sfârșit și nu vă putem părăsi. Cu Domnul vom urma înainte prin pustia vieții spre Canaanul cel Ceresc... Cine ne va despărți de dragostea ce vă purtăm? O! Nici o putere lumiască...

Aflați că foaia »Isus Birutorul« este cercetată cu mare dragoste și toți o doresc. Luptă înainte piticul nostru drag ca să vină mai multă apă la moara vieții noastre. Domnul vă înțească și jertfa sfântă să o desăvârșești până la capătul vieții.

Săvît să fie Domnul!

In numele fraților:

Leon A. Andronic, ostiaș
Vlășcani-Rădăuți.

Bucurii pentru cuvântul fr. I. Gr. Oprișan.

Iubite părinte Iosife! Cetind cu mare bucurie articolele fratelui nostru scump, mai mare în Domnul I. Gr. Oprișan, mi-am adus aminte de cuvintele unor frați de pe aici, cari în toți frâmantările dela Sibiu zicea: noi avem încredere în fr. Oprișan.

Acum acești frați cari nu ne-am deslipit nici o clipă de scrisul părintelui Trifa, avem bucurie și dragoste de a-i trimite fr. Oprișan, îmbrățișările noastre calde ca unii frați mai mici.

Vasile Șarambei, Sofronești-Vaslui.

Prea cucernice părinte Iosif!

Dăți, vă rog, la foaia noastră dragă »Isus Birutorul«, această veste de bucurie a mea spre deslușire a tuturor fraților și a surorilor din măreața Oaste a Domnului.

Iubiiț mei frați și surori în Domnul! Citind acel cuvânt al fratelui nostru mai mare, I. Gr. Oprișan, am simțit o nespusă de mare bucurie, pe care bucurie vreau ca să vă hărăzesc și fraților voastre și această bucurie cred că a simțit-o mulți dintre frați și surori. Dar ceea ce vreau ca să spun eu este altceva, este ceea ce a spus Împăratul David că: »mă bucur de cuvântul tău ca și cel ce găsește o pradă mare« (Psalm 119, 162).

Noi frații mei am găsit în fratele nostru mal mare I. Gr. Oprișan, tocmai ceeace lipsea suștelor noastre acum în acest timp de întristare. Am găsit cuvântul de întărire și precizare a luptei noastre și de înalțare spre Canaan... spre țara făgăduinții.

Frații mei, iată că Domnul a avut grija de noi și iată că ne-a trimes în acest pustiu de furtuni și ispite un Iosua în chipul fratelui I. Gr. Oprișan spre întărirea noastră.

Fratele nostru mai mare a fost este și va fi un adeverat sprijinitor al adeverărilor Oastei Domnului. Frații mei! Poate acest cuvânt lăși mai așteptat deci înainte cu Isus Birutorul... Domnul e cu noi...

Ion I. Doroftei, Mihai-Bravu, jud. Brăila.

O lecție biblică pentru ostașii Domnului și toți creștinii luptători.

„Sabia Domnului și sabia lui Ghedeon!“ — Darul Domnului și lupta omului.

Să cercetăm mereu cuvântul lui Dumnezeu. El ne arată toate tainele vieții noastre de creștini luptători și biruitorii. Biblia e o școală mare ce ne arată și ne învață mereu, cum trebuie să punem mâna pe împărăția lui Dumnezeu. Cum trebuie să ne luptăm ca să luăm biruința și cununa.

Vom da în acest număr o lecție luată din Vechiul Testament. O prelegeres biblică parțială, anume scrisă pentru lupta ostașilor noastri.

E vorba despre lupta și biruința lui Ghedeon asupra Midianitilor, dela Judecători cap. 7. În lupta contra Midianitilor, Ghedeon — sfătuit de Duhul Domnului — și-a ales 300 de luptători. Acești trei sute de ostași aveau trei lăcuri de Independință.

Înțâi, fiecare să ia o făcie aproinsă pe care s'o pură într-o oală, iar în cialaltă mâna să ţină o trimbăță. La un semn dat, fiecare ostaș să spargă oala lui, să ridice în sus făcia și să sună apoi cu putere din trimbăță, strigând: »Sabia Domnului și sabia lui Ghedeon«.

Cei trei sute de luptători au făcut întotdeauna. »Au sunat din trimbăță și au spart oalele; au apucat făclile cu mâna stângă și trimbățele cu mâna dreaptă ca să sună, și au strigat: sabia Domnului și a lui Ghedeon (Judecători 7, 20).

Si lupta s'a isprăvit cu bine. Midianitii au fugit îngroziti și zăpăciti. Tabăra lor a căzut în mâna biruitorilor.

Lață în lupta aceasta toată ostașia noastră! Si toate condițiile unui ostaș biruitor.

Înțâi și înțâi, fiecare ostaș trebuie să ia în »oala« lui o »făcie« aproinsă. Să aibă o »făcie« pușă în »oala«. Adeca, fiecare să avem în »oala« cea de lut, în vasul nostru cel trupesc, o »făcie« aproinsă; un suflet aproins de dragostea lui Dumnezeu, de dragostea pentru Dumnezeu, pentru măntuirea noastră și a altora. Fișecarele să avem tocmai făcie aproinsă în »oala« noastră cea de lut.

Apoi să facem să se vadă această lumina din oala. Pentru că nimeni nu pune lumina sub obroc, ci o ridică sus, în spate, ca să lumineze tuturor. (Matei 5, 15).

Să nu ţinem »făcia« în »oala«. Să dacă mai este ceva lumesc în viața noastră care mai ţine »lumina« în »oala«, apoi să spargem acest lumesc, să spargem tot cea ce mai ţine lumina în »oala«. Pentru făcia și »lumina noastră să lumineze tuturor. Pentru oamenii văzând faptele noastre cele bune să măreasă pentru Dumnezeu« și să se întoarcă și ei la Dumnezeu (Mat. 5, 16).

La după ce ai ridicat sus această făcie și lumina a vieții tale, să pui trimbăța la gură și să strigi cu putere cuvântul lui Dumnezeu. Să-l veștești pe Isus cel răstignit și cu trimbăța cuvântului. Să chemi sufletele la măntuire. Să faci și »larmă« pentru cuvântul lui Dumnezeu.

Și astfel »lumina« să lucreze împreună cu »trimbăța«. Într-o mâna »făcia«, în cialaltă »trimbăță«. Fiecare ostaș să fie, în același timp și »făcieri« și »trimbăța«. »Făcierul« cu »trimbășul« să lucreze mâna în mâna. Într-o mâna să ţinem sus făcia vieții noastre și faptele noastre, iar în cialaltă să ūșfăm cu putere din trimbăță cuvântul lui Dumnezeu.

»Lumina« cu »trimbăța« — numai din această binecuvântăță, împreună lucrare, poate ești biruință. Poți sufla cât de tare din »trimbăța« dacă nu-i acolo și lumina faptelelor tale, tot n'ai făcut nimic. Căci predica fără fapte moartă este.

Astfel înarmați, în o mâna cu »făcia« în cialaltă cu »trimbăța«, să ne svârslim cu toată încrederea în luptă scoțând săbiile și strigând parola celor 300 luptători: »Sabia Domnului și sabia lui Ghedeon«, sabia Domnului și sabia noastră...

Ce adânc înțeles este și în »parola« aceasta: »sabia Domnului și sabia lui Ghedeon! Hotărât! Lupta măntuirii o hotărête »sabia Domnului«; darul și harul lui Dumnezeu. Fără »sabia Domnului« nu putem face nimic. Toată lupta noastră, fără darul lui Dumnezeu, este o luptă perdută. Darul lui Dumnezeu hotărête totul. Si totu... Înțelegința lui Dumnezeu, alături de »sabia Domnului« a pus și »sabia lui Ghedeon« a pus și sabia noastră, lupta noastră, frâmantarea noastră.

Alături de darul lui Dumnezeu, alături de »sabia Domnului«, trebuie să lucreze și »sabia« noastră, râvnă noastră, munca noastră, jertfa noastră.

stră. Si e bine așa. Căci, altcum ce s'ar întâmpla? Omul ar cădea pe lene și lenevire duhovnicească așteptând ca »sabia Domnului«, darul Domnului să facă totul.

Iar dacă am striga numai parola: »sabia lui Ghedeon«, asta ar fi o și mai mare greșală. Căci numai cu »sabia« noastră noi nu putem face nimic. »Sabia Domnului« și »sabia lui Ghedeon«... darul Domnului și lupta noastră — trebuie să meargă alături între binecuvântăță împreună lucrare.

Parola luptei noastre să fie deci strigarea: »sabia Domnului și sabia lui Ghedeon«. Cum se vede în chipul de alături de mai jos: sabia Domnului deasupra luptătorilor, deasupra celor ce se luptă.

Peste fronturile noastre stă trasă sabia lui Dumnezeu care se luptă pentru noi. Iar dedesubt stă lupta noastră și frâmantarea noastră. Sabia lui Dumnezeu stă biruitorul deasupra noastră, numai cătă vreme suntem în luptă pentru El, în o luptă aprigă pentru împărăția Lui.

Să plecăm deci la luptă, iubitori mei frați, în numele Domnului și în numele lui Ghedeon! Hotărât! Lupta măntuirii o hotărête »sabia Domnului«; darul și harul lui Dumnezeu. Fără »sabia Domnului« nu putem face nimic. Toată lupta noastră, fără darul lui Dumnezeu, este o luptă perdută. Darul lui Dumnezeu hotărête totul. Si totu... Înțelegința lui Dumnezeu, alături de »sabia Domnului« a pus și »sabia lui Ghedeon« a pus și sabia noastră, lupta noastră, frâmantarea noastră.

În fața unui astfel de atac tabără Midianitilor, tabără vrășmășului diavol, se va umplea de spaimă și groază. Vor fugi diavolii zăpăcitori și mulți mari de suflete vom scoate din prisoneaza lui Satan.

Fiecare ostaș adevarat, să fie unul din ceata celor 300. Fiecare cu »făcie« cu »trimbăță« și cu »sabie«. Căci un luptător fără făcie, fără trimbăță și fără sabie, ce fel de biruință ar putea avea?...

Rugăciune.

Isuse Doamne, Regele nostru cel mare, care ne-ai chemat în armata Ta, în ostașia Ta — învredniceste-ne Bunule Impărat și pe noi să ne putem înarma cu armele pe care le-ai dat lui Ghedeon și luptătorilor lui. Cu făcilia vieții noastre să luminez, cu trimbăța să te vestim, iar cu sabia să ne aruncăm în luptă strigând și cerând sabia Ta, darul și ajutorul Tău.

Sabia Ta să stea neîncetată trasă deasupra fronturilor noastre, deasupra umilelor și slabelor noastre săbi. Sabia Ta să ne urmărească neîncetată cu biruință asupra vrășmășului diavol. Până la sfârșit, Isuse Doamne, să luptă pentru noi și noi să luptăm pentru Tine și împărăția Ta cea veșnică, Amin.

Cum lucrează Vântul cel ceresc.

A găsit pe drum un petec din foala „Isus Biruitorul“ și acum o abonează.

Prea cucernice părinte Trifa. Eu o femeie sărmănată vă rugă din toată inimă a mă trece ca abonață a foii Isus Biruitorul și vă rog a mi-o trimite.

Căci mergând eu pe drum, am găsit un petec din foala Isus Biruitorul, aruncat de cineva, iar eu

am luat-o și am citit. Si tare mi-a plăcut foiala aceasta și ce era scris pe ea mi-a rămas la inimă. Aș vrea să fiu și eu ostaș și să lupt pentru Isus, până la moarte.

Slăvit să fie Domnul!

Maria Munteanu,
Rotbav-Brașov.

cam singuratic în pările acelea roagă pe frații ostași să-l mai cerțeze și pe dânsul pentru a se întări în lupta cea grea ce-o are de dus.

Ah! ce razim dulce...

*Ah! ce razim dulce
Să sănăt am găsit,
Sub crucea țertării
Lui Isus tubit.*

*Ca roua ce cade
În zori pe câmpie,
Tot aşa și Duhul
Lui dă veselie.*

*Mă povătușește
Să mă luminează,
Îmi ia suferință
Să mă ușurează.*

*De astă pe calea
Către Domnul sănăt
Mereu cu credință
Să cu lacrimi cânt:*

*Prea bunule Doamne,
În lupta cea grecă
Vino și îmi strâng
Suferința mea.*

*Să luând putere,
Ca pe aripi sfinte,
Să merg cu credință
Mereu înainte.*

C. Tudusciuc.

INVITARE.

Fratele nostru ostaș Neculai Cristișescu din com. Florica, jud. Buzău, fiind

Fronturile cântă...

Vino.

*Vin' la Domnul, vino frate
Nu sta pierdut în păcate
Vin' la Domnul bucuriei
În ceteata veseliei.*

*Nu mai sta pe gânduri dus
Că te 'ndreaptă spre Isus
Vino azi cu pas grăbit
Spre Isus cel răstignit...*

*Cu săngele Său vărsat
De păcate ne-a spălat
Cu-Alul sănge prea iubit
De păcat ne-a curățit
Vino azi nu zăbovi
Să El te va măntui...*

V. D. Bujor, ostaș
Barcea-Tecuci.

O! Isuse...

*O! Isuse preaiubit
Pentru noi, Tu Te-ai jertfit
Răbdăși moarte pentru toți
Ca din moarte să ne scoșă...*

*Pentru-al nostru greu păcat
Pe cruce-ai fost atârnat,
Pentru viața noastră grea
Ai fost pironit pe ea...*

lar acuma Domnul meu
Tu pe toți ne chemi mereu
Să dorescă ai aduna
Pe toți lângă crucea Ta
Ca săngele Tău vărsat
Să-i curete de păcat... Amin.

Ilie Petrescu, student,
Bis. Ghencea-București.

Cugetără.

*Mărul păduret rodește
Mere mândre la privit
Insă de-i gusta din trânsul
Gura totă fi-a năcrătit.*

*Tot așa sunt azi și 'n lume
Oameni falnic și măreți
Insă de-i căuta la japte
... Sună ca merii pădureti...*

*Omul care 'n lume-aleargă
După certe și bătăi
In curând îl-i vedea frate
Plin de râni și vânătăi...*

*Insă cel ce-aleargă veșnic
Să la Domnul să spune plânsul
Har și binecuvântare
Se revărsă peste Dânsul...*

Iacob Suciu, ostaș
Valea Largă-Turda.

Din viața cuviosului Partenie.

Într-o zi, a venit la dânsul un om, spunându-i că de multă vreme este chinuit de un duh necurat și cerea că să-l milostivească cu tămăduirea.

Sfântul cunoșcând pe diavolul ce sta sălășuit în acel om, i-a pronuntat, zicându-i:

— Ești din acest om!

Duhul cel rău i-a răspuns:

— Văd că m'ai cunoscut, dar rogu-te, spune-mi, unde mă voi duce dacă tu mă gonești din locașul în care stau de atâta vreme?

Partenie i-a zis:

— Iți dau eu loc unde să mergi.

(Luată din carte «Viețile Sfinților» volumul II, prelucrată de fr. Al. Lascarov-Moldovanu).

Diavolul i-a răspuns:

— Grășești așa, numai ca să scoj și de aici.

— Nu, — vei vedea.

— Unde mă voi duce?

Partenie i-a grăbit atunci:

— Iată: eu sunt acel loc, — vino și sălășuește în mine.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— Cum voi putea eu să intru în casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— Cum voi putea eu să intru în casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.

Îar omul a rămas sănătos, prin darul lui Isus Hristos, căruia îl a-deudea laude.

Diavolul s'a spăimântat și s'a văzut:

— În casa lui Dumnezeu?

— Și pe dată a eșit din acel om

— și s'a risipit în locurile pustii.